

04-10-2020 13:35:42 (S)

aanvaller

Deur danszaal

De plaatsvervangend hoofdofficier van justitie heeft deze beslissing toegelicht in het ambtsbericht. De officier van justitie heeft aangegeven geen wettig en overtuigend bewijs voor bedreiging in het onderhavige dossier te zien. Het opzet van beklaagde lijkt niet (mede) op bedreiging te zijn gericht en ook de andere in het dossier opgenomen bewijsmiddelen (waaronder met name de **getuigenverklaringen**) bieden geen mogelijkheid voor een succesvolle vervolging van bedreiging. Ik kan mij vinden in deze conclusie en zal deze in dit advies nader motiveren.

- Advocaat generaal S. A. Minks
- Eist 9 maanden tegen Max vd Berg
- Opgemaakt op 7 September 2022, maar verstuurd op 23 November 2022 na de laatste zitting

Advocaat-generaal Simon Minks over het terrorismeproces 'Context'

30 april 2020

Advocaat-generaal Simon Minks was als officier van justitie betrokken bij de vervolging in het proces Context. In dit interview deelt hij enkele inzichten met het Centre for Professional Learning (CPL), waaraan hij is verbonden als fellow

Eind maart [oordeelde de Hoge Raad](#) dat de veroordelingen in stand blijven in het proces Context, de grootse terrorismestrafzaak in Nederland sinds de Hofstadgroep. Advocaat-generaal Simon Minks was als officier van justitie betrokken bij de vervolging. Als Fellow van het [Centre for Professional Learning](#) draagt hij bij aan onderwijsprogramma's voor professionals op het gebied van terrorisme, recht en veiligheid. Tijdens deze programma's reflecteert hij onder meer op zijn ervaringen in het Context-proces. In dit mini-interview deelt hij enkele inzichten.

Volgens het openbaar ministerie is niet komen vast te staan dat beklaagde op 3 oktober 2020 de dansschool heeft gebeld. Evenmin blijkt uit het dossier dat beklaagde met gebalde vuist op klager is afgerend of dat hij klager heeft geduwd. Wel blijkt uit het dossier dat beklaagde naar de dansstudio van klager is gegaan, een foto van de dansschool heeft gemaakt en aldaar een medewerker naar klager heeft gevraagd. Klager was op dat moment niet aanwezig. Beklaagde is vervolgens teruggegaan naar zijn auto en weer uitgestapt toen klager op een gegeven moment naar buiten liep. Nadat klager zijn woning weer was binnengegaan en de deur had gesloten, heeft beklaagde de ruit van de voordeur ingeslagen. Vervolgens is hij vertrokken.

Hoewel het bezoeken van iemand op zijn of haar privéadres een zekere dreiging kan inhouden, temeer wanneer er foto's van de woning (in dit geval dansstudio) worden gemaakt, vormt dit op zichzelf nog geen strafbare bedreiging. Artikel 285 Sr geeft een limitatieve opsomming met betrekking tot strafbare bedreigingen. Volgens vaste jurisprudentie van de Hoge Raad² moet voor een bewezenverklaring van bedreiging aan de volgende — kort weergegeven — drie vereisten zijn voldaan:

kon ontstaan dat hij het leven zou kunnen verliezen³ of zwaar lichamelijk letsel zou kunnen oplopen⁴, mede omdat beklaagde niet heeft getracht de woning van klager binnen te komen. Beklaagde heeft zich op geen enkel moment fysiek tot klager gericht en heeft ook niet gedreigd dat te zullen doen.

Voorts blijkt niet uit het dossier dat de wil van beklaagde (mede) gericht was op het teweegbrengen van redelijke vrees bij klager. De verklaring van beklaagde — dat hij naar de woning van klager is gegaan om een gesprek met klager te voeren en in een opwelling de ruit heeft ingeslagen — is niet onaannemelijk en wordt onder meer ondersteund door de getuigenverklaring van B. Orchard.

Blauwe tijger NCTV

- Parlementaire immuniteit
- De staat heeft ook recht op vrijheid van meningsuiting

Icke vs IND

De voorzieningenrechter oordeelt dat de staatssecretaris verzoeker niet ten onrechte beschouwt als een verspreider van complottheorieën. Zoals verzoeker in zijn bezwaarschrift vermeldt, is de kern van de boodschap die hij verspreidt, dat de huidige politici en beleidsmakers systematisch misdrijven plegen door de rechtsstaat uit te hollen en een pandemie fingeerden om een agenda door te drukken en de bevolking te onderwerpen aan medische experimenten. Het is precies dit soort gedachtegoed waar de NCTV voor waarschuwt in zijn dreigingsanalyses. Zulke theorieën leiden volgens de NCTV tot dehumanisering van tegenstanders, extremisme en geweld en zo tot bedreiging van de openbare orde.

Als we voortaan een smakeloze mening gaan scharen onder de verstoring van de openbare orde, dan mogen heel wat mensen zich zorgen gaan maken

-Jan Brouwer, hoogleraar algemene rechtswetenschap

Zo zijn er bijvoorbeeld volgens Brouwer veel mensen binnen Forum voor Democratie die dezelfde theorieën aanhangen als Icke. „Gaan we die dan ook allemaal vervolgen? Ik houd mijn hart vast voor wat er komen gaat. Je gooit hiermee de deur wagenwijd open.” Brouwer benadrukt geen fan te zijn van de ‘onzinnige uitspraken’ van Icke. „Maar daar gaat het hier helemaal niet over. Het gaat over de vrijheid van meningsuiting.” Met dit vonnis geeft de voorzieningenrechter blijk van weinig vertrouwen te hebben in ‘het vermogen van de bevolking zinnige en totaal onzinnige gedachten van elkaar te kunnen scheiden’, aldus Brouwer.

Universitair hoofddocent Berend Roorda en hoogleraar Jon Schilder delen dezelfde visie. ‘Het zou van politieke moed hebben getuigd als de Nederlandse autoriteiten duidelijk hadden gecommuniceerd dat in een democratische rechtsstaat als de onze zelfs personen met verwerpelijke ideeën zoals David Icke gebruik mogen maken van hun vrijheid van meningsuiting en demonstratievrijheid’, schrijven ze in een gezamenlijk betoog.

Hoger beroep

Jurist Jeroen Pols, die Icke tijdens de zitting vertegenwoordigde, vindt de uitspraak 'verbijsterend'. „We hebben te maken met een gedachtepolitie. Kennelijk mag je in dit land niet langer zeggen wat je vindt of denkt.” Icke gaat in hoger beroep. „Hij heeft alleen maar een uitnodiging voor een demonstratie aanvaard, en vervolgens mag hij bijna heel Europa niet in. We moeten ons met z'n allen realiseren hoe ver dit eigenlijk gaat.”

Het weren van David Icke gaat niet over het recht op vrijheid van demonstratie, maar om de toepassing van inreisregels voor het Schengengebied, zegt Wim Voermans, hoogleraar staatsrecht. „Iemand die een gevaar voor de openbare orde vormt kan de toegang tot Nederland (meer in het algemeen het Schengengebied) worden ontzegd. Die regels zijn terecht en correct toegepast volgens de rechter. Aan de vraag of er strijd is met de Grondwet kom je niet toe: als gezegd, deze beslissing (het inreisverbod, red.) gaat niet over het demonstratierecht of de vrijheid van meningsuiting. Het is een ordemaatregel.”

Volgens het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI) zetten de toespraken van Icke aan tot 'haat en uitholling van onze rechtsorde'. 'Dat zullen we nooit accepteren. CIDI zal, waar die toespraken ook plaatsvinden, altijd een duidelijk tegengeluid organiseren', schrijft de organisatie vandaag op Twitter. 'Er is in Nederland geen plaats voor mensen die haat uitdragen en daarmee polarisatie voeden.'

Botma vs Dons

3.6. In de nieuwsbrief van Dons van mei 2021 is het volgende vermeld: “Alle kinderopvangorganisaties hebben van de overheid zelftesten ontvangen, waarmee medewerkers zichzelf tot de zomer (2x per week) preventief kunnen testen. Zo kunnen op een laagdrempelige manier sneller besmettingen worden opgespoord en mogelijke uitbraken en quarantaines worden voorkomen. (...) Het gebruik van een zelftest is altijd vrijwillig en is een aanvulling op de bestaande coronamaatregelen voor de kinderopvang en het testbeleid van de GGD, en komt hier dus niet voor in de plaats. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling dat de preventieve zelftesten worden gebruikt als je klachten hebt, dan dien je een afspraak te maken bij de GGD. Ook bij een positieve testuitslag dien je een afspraak te maken bij een GGD testplaats. (...)”

3.7. In de nieuwsbrief van Dons van juni 2021 is het volgende vermeld: “We zijn erg blij dat, na een trage start in januari, het vaccineren nu zo snel gaat. (...) We zijn blij, omdat de risico's voor de gezondheid afnemen en we stap voor stap meer vrijheid terugkrijgen. Wij vinden het dan ook belangrijk dat medewerkers zich laten vaccineren, zodat we bij DONS naar een veilige werkomgeving terug kunnen. Er zal minder uitval en verzuim zijn, waardoor we meer continuïteit kunnen bieden aan de kinderen. (...) Als organisatie respecteren wij de eigen keuze en vrijheid en je mag erop vertrouwen dat we dit te allen tijde zullen blijven doen. Welke keuze je ook maakt, we vragen iedereen bij DONS respectvol om te gaan met ieders mening hierover. (...)”

3.8. Botma heeft vanwege klachten bij haarzelf en vanwege een nauw contact met een (naar later bleek) met corona besmette collega in de periode juli/augustus 2021 twee keer tien dagen in thuisquarantaine doorgebracht. Botma weigerde zich bij de GGD met een PCR test te laten testen op het coronavirus. Voorheen had zij zich wel vaker laten testen.

3.9. Op 9 augustus 2021 heeft tussen Dons en Botma een gesprek plaatsgevonden en heeft Dons Botma twee weken op non-actief gesteld met doorbetaling van loon omdat Botma bleef bij haar weigering om zich te laten testen.

van wat er voorligt niet vast te stellen. In elk geval heeft Botma in de aanwezigheid van mogelijk corona-gerelateerde klachten (neusverkoudheid) aanleiding gezien om Dons te informeren. Uitkomst van dit telefoongesprek is - zoveel staat wel vast - geweest dat zij zich met deze klachten niet op het werk zou melden. Er is geen traject met een bedrijfsarts ingezet. Uit de eigen stellingen van Botma volgt dat zij het onterecht vindt dat zij daarna niet meer op het werk werd toegelaten (kennelijk omdat zij zich op enig moment weer hersteld/klachtenvrij achtte). Ook uit de stukken, in het bijzonder de uitwisselingen van standpunten tussen partijen die hebben plaatsgevonden vanaf augustus 2021, blijkt dat zij ten tijde van het ontbindingsverzoek van 9 november 2021 geruime tijd niet (meer) ziek was. Botma heeft op 9 augustus 2021 aan Dons per e-mail verklaard dat zij graag weer ingeroosterd wordt, wat ook de strekking is van haar brief van 28 september 2021. Gelet op dit alles was ten tijde van het indienen van het ontbindingsverzoek geen sprake van een opzegverbod tijdens ziekte.

4.5. Zelfs als wel zou worden aangenomen dat Botma door ziekte arbeidsongeschikt was ten tijde van het ontbindingsverzoek dan stond dit niet aan een ontbinding van de arbeidsovereenkomst in de weg. Er is in wat Botma aanvoert en onderbouwt geen indicatie te vinden dat het ontbindingsverzoek was ingegeven door haar ziekte (verkoudheidsklachten) maar enkel door haar weigering zich te laten testen of er sprake was van een coronabesmetting. Dat zou ook aan de orde zijn geweest als er geen sprake was geweest van (verkoudheids-)klachten bij Botma maar wel van nabij contact met een persoon die met corona besmet bleek te zijn. Daarom kan niet worden gezegd dat het onderhavige ontbindingsverzoek verband houdt met omstandigheden (in dit geval: ziekte) waarop het opzegverbod betrekking heeft.

4.7. Uitgangspunt in de wet is dat Dons als werkgever de bevoegdheid heeft om aan haar werknemers redelijke voorschriften te geven over het verrichten van de arbeid en ter bevordering van de goede orde in de onderneming, en dat Botma als werknemer verplicht is om zich daaraan te houden (artikel 7:660 BW). De vraag is of Dons op die grond aan haar werknemers de verplichting mocht opleggen om in genoemde gevallen zich te laten testen bij de GGD, dus met een PCR-test. Voor deze test wordt met een wattenstaafje een uitstrijk genomen uit de neus en keel. Dit gaat naar een laboratorium, waar onderzoek wordt gedaan naar de aanwezigheid van het SARS-CoV-2 virus. De door de werkgever opgelegde verplichting om deze test in bepaalde gevallen te laten afnemen grijpt daarmee in in de grondrechten van de werknemers, in het bijzonder de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het recht op lichamelijke integriteit, beschermd in onder meer de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Het ondergaan van de test en mededelen van de uitslag grijpt ook in ten aanzien van de privacy van de werknemers, beschermd in onder meer de Algemene

zaaknummer: 200.312.698

datum: 12 december 2022

blad 7

verordening gegevensbescherming (AVG). Zoals de kantonrechter terecht onder rechtsoverweging 17 van de bestreden beslissing heeft overwogen zijn zelfs (grond)rechten echter niet absoluut. Ook in de arbeidsrelatie kan een inbreuk op die rechten (zoals de

Geschikt middel

4.12. Niet is in geschil dat Dons de richtlijnen en adviezen van de overheid (die tot stand kwamen in samenspraak met deskundigen) steeds heeft gevolgd, evenals het beleid in de kinderopvangbranche dat hierop geheel was gebaseerd. Ook ten aanzien van de PCR-test heeft Dons zich op deze richtlijnen en dit beleid gebaseerd. Daaraan kon Dons ontleenen dat het in bepaalde gevallen verplicht laten afnemen van de PCR-test door werknemers een geschikt middel was ter beperking van het risico van verspreiding van het virus onder medewerkers, kinderen en ouders.

4.13. Anders dan Botma stelt kan niet van Dons als individuele werkgever worden gevergd dat zij een eigen wetenschappelijke onderbouwing zou geven van de maatregelen die de overheid, op basis van deskundig advies en wetenschappelijke inzichten, adviseerde in de periode waarover het hier gaat. De uitbraak van het SARS-CoV-2 virus betreft een wereldwijd volksgezondheidsprobleem waarin op internationaal en nationaal niveau door overheden een koers werd uitgestippeld (en steeds aangepast) aan de hand van de elkaar snel opvolgende ontwikkelingen. Dat er binnen en buiten de wetenschappelijke kring discussie bestond en bestaat over de aanpak en beheersing van de corona-uitbraak (onder meer over het nut van de PCR-test) is evident en onvermijdelijk maar maakt op zichzelf niet dat Dons

4.17. Dat de overheid de PCR-test (in bepaalde gevallen) slechts adviseerde, terwijl Dons die verplicht stelde voor haar werknemers, heeft niet de betekenis en de gevolgen die Botma eraan toegekend wenst te zien. In de arbeidsrechtelijke verhouding diende Dons, juist vanuit haar zorgplicht tegenover werknemers, kinderen en ouders, de concrete maatregelen te treffen die haar rol en bevoegdheden als werkgever mogelijk maakten. Het geven van instructie aan werknemers in lijn met de overheidsrichtlijnen past dan ook in het uitvoering geven aan die verplichtingen van Dons en vormt dus geen tegenstelling met of afwijking van die adviezen.

4.23. Dons voert hiertegen aan dat zij zich in een lastige periode, waarin de ontwikkelingen elkaar snel opvolgden, gesteld zag voor de uitdaging om de kinderopvang weer op een verantwoorde wijze open te houden. Door de twee weigeringen van Botma om een PCR-test te laten doen werd Dons op een vrij acute wijze geconfronteerd met een voor Dons nieuw aspect dat het uitvoering geven aan de zorgplicht en de bedrijfsvoering ernstig zou kunnen belemmeren: namelijk werknemers die (al dan niet op principiële gronden) de PCR-test weigeren te ondergaan in de gevallen waarin zo'n test volgens de richtlijnen aangewezen is. Dons kwam tot de conclusie dat in de bestaande omstandigheden het niet haalbaar was om "weigeraars" in dienst te houden. Na intern beraad werd dan ook vrij snel besloten om daarin een duidelijke en consequente lijn uit te zetten tegenover alle medewerkers, en dus ook Botma: dat bij stelselmatige weigering zou worden ingezet op het einde van de arbeidsovereenkomst. Deze keuze was dus niet gebonden aan de persoon Botma, over wier functioneren Dons tot dusver overigens heel tevreden was.